

“Εμπιστοσύνη του Θεού και ανθρώπινη ευθύνη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμα της Κυριακής δημοσιεύει η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής με τίτλο “Εμπιστοσύνη του Θεού και ανθρώπινη ευθύνη” με αφορμή την παραβολή του αμπελώνος και σχολιάζει “Όταν ο Θεός εμπιστεύεται κάτι στον άνθρωπο το κάνει μεγαλόκαρδα, δεν κάθεται να ελέγχει συνεχώς το κάθε τι. Αφήνει πρωτοβουλία και αυτενέργεια”.

Διαβάστε ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ παραβολή τοῦ «ἀμπελῶνος», πού σήμερα ἀκούσαμε, ἀποτελεῖ μιά παραστατική ἀνάλυση τῆς προβληματικῆς στάσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν τῶν Ἰουδαίων ἔναντι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Θεοῦ καί συγχρόνως μιά συνταρακτική προειδοποίηση. Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπό τούς συμβολισμούς τῶν λεπτομερειῶν κεντρική ἰδέα παραμένει ὅτι ὁ «οἰκοδεσπότης» ὁ Θεός δηλαδή, ἐτοίμασε μέ προσωπική φροντίδα τό κάθε τι, «ἐφύτευσε», «περιέθηκε», «ῥύξεν», «οἰκοδόμησε» καί κατόπιν ἐμπιστεύθηκε τό ἔργο του στούς «γεωργούς».

Όταν ὁ Θεός ἀναθέτει μιά ἐργασία στούς ἀνθρώπους, ἔχει προβλέψει καί γιά τίς προϋποθέσεις τῆς ἐπιτυχίας. Δέν προσφέρει χέρσα περιοχή, ἀλλά ἀμπελῶνα

όργανωμένο από τόν ίδιο μέ όλες τίς δυνατότητες καλλιέργειας. Δέν δίνει μόνο τό έργο, αλλά και τά μέσα για τήν έπιτυχή εκτέλεσή του. Κάθε αποστολή του Θεού είναι για τόν άνθρωπο ένα μεγάλο προνόμιο και εξαιρετική δυνατότητα.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό στή στάση του οικοδεσπότη είναι ή εμπιστοσύνη και ή έλευθερία που αφήνει στους έντολοδόχους. Όταν ο Θεός εμπιστεύεται κάτι στον άνθρωπο τό κάνει μεγαλόκαρδα, δέν κάθεται να έλέγχει συνεχώς τό κάθε τι. Αφήνει πρωτοβουλία και αυτενέργεια. Ο οικοδεσπότης μετά τήν ανάθεση τής έντολής και τήν προσφορά όλων των άπαραίτητων για τήν έπιτυχία του έργου των γεωργών, «άπεδήμησεν», άνεχώρησε σε μέρος μακρυνό. Δέν κάθισε από πάνω τους να τους έπιβλέπει σαν τυραννικός έπιστάτης. Τούς άφησε έλεύθερους στή δουλειά τους, δείχνοντας εμπιστοσύνη.

Οι γεωργοί, όταν καλοσυνήθισαν στον άμπελωνα τόν ανακύρηξαν κτήμα τους. Έπιχείρησαν τήν ολοκληρωτική κατοχή, ώστε να τόν κάνουν ότι θέλουν. Όταν ήγγισεν ο καιρός και τους ζητήθηκαν από τόν οικοδεσπότη οι καρποί, λησμόνησαν και εύγνωμοσύνες και ύποσχέσεις και δέν δίστασαν για να κατάσχουν τήν κληρονομίαν να καταφύγουν στά πιο άπάνθρωπα και σκληρά μέσα. Ξυλοκόπησαν, σκότωσαν, λιθοβόλησαν τους άπεσταλμένους του ευεργέτου και τόν ίδιον τόν Υιόν του. Ήταν μία έσκεμμένη, συνειδητή διάπραξη του κακού.

Η «παραβολή του άμπελωνος» άποτελεί μία συνεχή προειδοποίηση για όλους μας, έθνη, εκκλησίες, χριστιανικές κοινότητες, κληρικού, λαϊκούς - που έχει ο Θεός τιμήσει μέ μία ύψηλή αποστολή μέ μία ιδιαίτερη εμπιστοσύνη. Άς μήν έπαναπαυόμαστε στό ότι μάς έχει δοθεϊ κάτι πολύτιμο. Άν δέν άνταποκριθοΰμε εύσυνείδητα στήν εύθύνη, ή αρχική τιμή που μάς έγινε μπορεί να έξελιχθεϊ σε τραγωδία.